

نامه‌ی دایکېک بۆ رۆله‌که‌ی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ...

وه پاشان :

یه‌که‌م : جیگا و شوینی خۆت له کاروانی ژیان و له نیو هاوپی و برا و دۆستانت بزانه ، ئەوەشت له‌یاد بیټ بوون و سەرکه‌وتنت په‌یوه‌سته به بوونی ئەوانه‌وه ، و راستگۆیی‌ت له‌گه‌ل هاوپی و دۆستانت له زۆریک له ریگره‌کانی خوشبه‌ختی دهربازت ئەکات ، و ئەختاته سەر ریگای خوشبه‌ختی وه بۆ ئەم کاره‌ش هه‌ول بده هاوپی باش و سود به‌خش و دین دار هه‌لبژیره ، چونکه پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : " المرء علی دین خلیله " (حسنه‌ العلامة الألبانی و فی مشکاة المصابیح ، برقم : ۵۰۱۹) .

دووه‌م : که‌مه‌ترخه‌می مه‌که‌ له ئەنجامدانی نوێژه‌کانت و له‌کاتی خۆیاندا ئەنجامیان بده ، واته هه‌رکه گویت له‌بانگ بوو هه‌سته بۆ نوێژه‌کانت و دوایان مه‌خه ، چونکه به‌م کاره‌ت ده‌چیته‌ دۆزه‌خ هه‌روه‌ک خوای په‌روه‌ردگار ئەفه‌رموویت : ﴿ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴾ (الماعون : ۴ - ۵) ، واته : پاشان سزای سه‌خت له دۆزه‌خدا بۆ نوێژگه‌ران هه‌یه ، ئەوانه‌ی که له نوێژه‌کانیان غافل و بیئاگان ، واته : به‌دل ئەنجامی ناده‌ن و هه‌ر له‌کوێی ئەکه‌نه‌وه ، وه هه‌رگیز کار و کاسبی و به‌رژه‌وه‌ندی دونیا وات لینه‌کات که‌مه‌ترخه‌می بکه‌ی له‌نوێژه‌کانت ، بۆیه خۆت ئاماده بکه بۆ رۆژیک (﴿ مَالٌ

وَلَا بُنُونَ ﴾ : نه سه‌رمایه و نه‌ش نه‌وه) سویدیان نیه . بۆ ئەم کاره‌ش باشترین کرده‌وه ئەوه‌یه دلت په‌یوه‌ست بکه‌ی به‌ مزگه‌وته‌وه ، بۆ ئەوه‌ی له قیامه‌تدا له‌و کۆمه‌له‌ بیټ که له سیبه‌ری عه‌رشه‌ی په‌روه‌ردگاریان ده‌بن له رۆژیکدا سیبه‌ نیه جگه له‌سیبه‌ری عه‌رشه‌ی ئەو نه‌بیټ ، هه‌روه‌ک پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی و پێی پراگه‌یان‌دووین له فه‌رمووده (صحیح) ه‌کانیدا .

سێیه‌م : به‌روادار به‌هاریکی هه‌میشه‌یی و داوانه‌هات و هه‌میشه‌یه‌یه ، هه‌روه‌کو بارانی په‌حه‌مه‌ت وایه له‌هه‌ر شوینیک داباریت سود به‌خش ده‌بیټ . هه‌ول بده هه‌میشه‌ که‌سیکی سود به‌خش بیټ بۆ که‌س و کار و برا و دۆستانت ، وه ئەگه‌ر روت له‌هه‌ر شوینیک کرد دریغی مه‌که‌ له درێژکردنی ده‌ستی یارمه‌تی و ئەنجامدانی کرده‌وه‌ی چاک و سود به‌خش ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر به‌ وشه‌یه‌کی جوانیش بیټ ، یان به‌بزه‌ پیکه‌نینیکیش بیټ که دلی برا موسلمانه‌که‌ت خۆش ده‌کات ، چونکه پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی (ئەو کاره‌ سه‌ده‌قه‌یه) (الص‌حیحة ، برقم : ۵۷۲) .

چواره‌م : هه‌ول بده‌ نرخه‌ی کات بزانی‌ت و به‌باشی به‌کاری به‌ینه‌ ، ئەوه‌ش بزانه کات دراویکی زۆر به‌نرخه له‌گه‌ل ئەوه‌شدا خه‌لکانیکی زۆر له‌م راستیه‌ بیئاگان ، بیئاگاش نه‌بن خۆیانی ئی گیل ئەکه‌ن ، وه‌ک وتراویشه : ((کات وه‌کو شمشیر وایه ئەگه‌ر نه‌یپریت ده‌تپریت)) ، کاتیش دیاریه‌کی به‌نرخه‌ی په‌روه‌ردگاره بۆ به‌نده‌کانی بۆیه تۆش هه‌ول بده سود له‌م دیاریه‌ وه‌رگه‌ریت و کاته‌کانت بۆ کرده‌وه‌ی چاک و نوێژ و قورئان خویندن و

بانگه‌شه‌ کردن بۆ ئایینی ئیسلام ته‌رخان بکه ، و به‌شتی لاوه‌کی و کاری دونیایی کاته‌کانت به‌فپرو مه‌ده .

پینجه‌م : رۆله‌ی ئازیزم بزانه له رۆژگار و زه‌مانی وه‌ک ئەمه‌رۆ که به‌سه‌ر خه‌لکدا هاتوه‌وه ، له‌سی شت به‌نرخ تری تیدا به‌دی ناگریت که ئەوانه‌ش : برا و هاوپییه‌کی جیی متمانه که خۆشحالی‌ت پیبه‌خشیت ، و دره‌مه‌یک به‌ریگایه‌کی شه‌رعی په‌یدا کرابیټ ، واته : (به‌ده‌ست هیئانی رۆزی به‌ریگایه‌کی شه‌رعی و دور له‌حه‌رام) و سوننه‌تیکی کاری پیبکری ، ئەوه‌ش له به‌ر زۆری براده‌ری خراب و که‌مبوونی متمانه له نیو مروقه‌کان ، و گۆینه‌دانیان به‌ پزق و رۆزی هه‌لال ، و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له سوننه‌تی پیغه‌مه‌ره‌که‌یان ﷺ .

بۆیه هه‌ول بده که‌سی دیندار و به‌ره‌وشت به‌رز هه‌لبژیره بۆ هاوپییه‌تی کردن ، و کاریکی هه‌لال بکه با خیری‌شی که‌م بیټ له‌خیری زۆری حه‌رام باشتره ، پاشان خۆت په‌یوه‌ست که به‌ئەنجامدانی سوننه‌ته‌کان

شه‌شه‌م : هه‌ول و کۆششی خۆت بخه‌ گه‌ر له‌پیناو ئەوه‌ی که بتوانی له‌پاش خۆت چاکه‌یه‌ک یان کرده‌یه‌ک به‌جیبه‌یلت که پاداشته‌که‌ی تا رۆژی دوایی به‌رده‌وام بیټ ، هه‌روه‌ک پیغه‌مه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : " إلا من ثلاث صدقة جاریة أو علم یتتفع به‌ أو ولد صالح یدعو له " (رواه مسلم) .

هه‌وه‌م : تیکۆشه‌ له‌پیناو په‌روه‌رده‌کردنی خودی خۆت له‌سه‌ر ئەوه‌ی که به‌رده‌وام ئاماده‌بیټ بۆ تیکۆشان له‌پیناو په‌روه‌ردگار ، ئەمه‌ش به‌م چوار خاله‌ دینه‌ به‌ره‌م :

